

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 227/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **mestskej časti Bratislava-Rača**, Kubačova 21, Bratislava, zastúpenej JELENČÍK A PARTNERI advokátska kancelária, s. r. o., Tatranská 49, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-15C/51/2022 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 15C/51/2022) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia v konaní vedenom pod sp. zn. B3-15C/51/2022. Sťažovateľka požaduje priznanie finančného zadosťučinenia 300 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom. Rovnako žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie ňou označených práv postupom mestského súdu v napadnutom konaní a prikázal mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na mestskom súde prebiehalo súdne konanie o uloženie povinnosti vypratať pozemky a o uloženie povinnosti zaplatiť nájom v sume 432,57 eur a o príslušenstvo, v ktorom sťažovateľka vystupovala v pozícii žalobkyne. Mestský súd 1. decembra 2023 z dôvodu späťvzatia žaloby zo strany sťažovateľky vydal uznesenie č. k. B3-15C/54/2022-52, ktorým konanie zastavil a sťažovateľke priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uznesenie mestského súdu nadobudlo právoplatnosť 3. februára 2024. Sťažovateľka podaním z 11. júla 2024 urgovala mestský súd, aby rozhodol o výške náhrady trov konania, keďže mestský súd v zákonom stanovenej lehote (60 dní v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku) o tomto návrhu nerozhodol, hoci si sťažovateľka podaním z 28. novembra 2023 (späťvzatie žaloby) trovy konania

riadne vyčíslila. Mestský súd do podania ústavnej sťažnosti o výške náhrady trov konania nerozhodol.

3. Sťažovateľka namieta, že mestský súd za viac ako 10 mesiacov nerozhodol o predmetnom návrhu. V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala na znenie § 262 ods.1 Civilného sporového poriadku, na základe ktorého má byť o výške náhrady trov konania rozhodnuté v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka namieta existenciu zbytočných prietahov v napadnutom konaní. Vo vzťahu k právnej a faktickej zložitosti sťažovateľka uviedla, že ide o mimoriadne jednoduchú vec v súvislosti s kvantifikáciou výšky náhrady trov konania. V súvislosti so svojím správaním sťažovateľka poukázala na svoj aktívny prístup, keď presne vyčíslila mestskému súdu jednotlivé zložky jej náhrady trov a vyzvala mestský súd aspoň na dodatočné splnenie si zákonnej povinnosti týkajúcej sa rozhodnutia o výške náhrady trov konania.

4. Sťažovateľka taktiež argumentuje, že bezdôvodne vzniknuté prietahy zo strany mestského súdu negatívne a v priamej príčinnej súvislosti zasiahli aj do jej ďalších práv, a to najmä do práva vlastníť majetok. Podotkla, že svoju nemajetkovú ujmu vidí predovšetkým v zbytočných prietahoch, ktorým aj napriek svojej snahe a súčinnosti s mestským súdom nedokázala zabrániť, čím je nútená byť stále stranou v súdnom spore, ktorý už mal byť riadne skončený, a súčasne je vystavená tomu, že sa k svojej náhrade trov konania nemôže bezdôvodne dostať.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Ústavný súd, vychádzajúc z opisu priebehu napadnutého konania, je toho názoru, že mestský súd nepostupoval plynulo, bez prietahov, ale intenzita zbytočných prietahov v kontexte celkovej dĺžky napadnutého konania nedosiahla intenzitu potrebnú na vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľky.

7. Z judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

8. Vzhľadom na uvedené, celkovú dĺžku napadnutého konania pred mestským súdom (nepresahujúcu 3 roky), skutočnosť, že vo veci samej už mestský súd právoplatne rozhodol, a berúc do úvahy otázku, „čo je v hre“ (suma 771,68 eur), ústavný súd dospel k názoru, že nečinnosť mestského súdu v tejto chvíli nedosahuje takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky, a preto ústavnú sťažnosť v celom rozsahu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (podobne napr. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011, III. ÚS 7/2015).

9. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2025

Euboš Szigeti
predseda senátu